

«Фінансові інструменти» Станом на 31.12.2017 р. зі змінами після застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти»

Активи 596 266-744595 522 Відстрочені податкові активи 30486390

Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи послуги 2 228-1092 119 Інша поточна дебіторська заборгованість 6 494-7215 773 Власний капітал 552 697-744551 953

Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) 6 269-7445 525 3.3.4. Фінансові інструменти

Фінансові активи і фінансові зобов'язання Товариства містять грошові кошти і еквіваленти грошових коштів, дебіторську і кредиторську заборгованість, інші зобов'язання та позики. Облікова політика щодо їхнього визнання та оцінки розкривається у відповідних розділах цих Приміток. Товариство визнає фінансові активи та фінансові зобов'язання у своєму звіті про фінансовий стан тоді і тільки тоді, коли воно стає стороною контрактних зобов'язань на інструменти. Фінансові активи та зобов'язання визнаються на дату виконання контракту. Фінансові інструменти відображаються за справедливою вартістю або амортизованою вартістю залежно від їх класифікації. Нижче описано ці методи оцінки.

Справедлива вартість - це сума, на яку можна обміняти актив або за допомогою якої можна врегулювати зобов'язання під час здійснення угоди на загальних умовах між добре обізнаними непов'язаними сторонами, що діють на добровільних засадах. Справедлива вартість являє собою поточну ціну пропозиції для фінансових активів та ціну попиту для фінансових зобов'язань, що котируються на активному ринку. Стосовно активів та зобов'язань із ринковими ризиками, що взаємно компенсуються, Товариство може використовувати середні ринкові ціни для визначення справедливої вартості позиції із ризиками, що взаємно компенсуються, та застосовувати до чистої відкритої позиції відповідну ціну попиту або ціну пропозиції.

Фінансовий інструмент вважається таким, що котирується на активному ринку, якщо котирування цього фінансового інструменту є вільно та регулярно доступними на фондовій біржі чи в іншій організації та якщо ці котирування відображають фактичні та регулярні ринкові операції, що здійснюються на загальних умовах.

Для визначення справедливої вартості певних фінансових інструментів, щодо яких відсутня інформація про ринкові ціни із зовнішніх джерел, використовуються такі методики оцінки, як:

- Модель дисконтування грошових потоків;

- Оціночні моделі, що базуються на даних про останні угоди, здійснені між непов'язаними сторонами;
- Аналіз фінансової інформації про об'єкти інвестування.

Застосування методики оцінки може вимагати припущень, що не підкріплені ринковими даними. Витрати на проведення операції - це притаманні витрати, що безпосередньо пов'язані із придбанням, випуском або вибуттям фінансового інструмента. Притаманні витрати - це витрати, що не були б понесені, якби операція не здійснювалась. Витрати на проведення операції включають виплати та комісійні, сплачені агентам (у тому числі працівникам, які виступають у якості торгових агентів), консультантам, брокерам та дилерам; збори, які сплачуються регулюючим органам та фондовим біржам, а також податки та збори, що стягуються при перереєстрації права власності. Витрати на проведення операції не включають премій або дисконтів за борговими зобов'язаннями, витрат на фінансування, внутрішніх адміністративних витрат чи витрат на зберігання.

Амортизована вартість - це вартість при початковому визнанні фінансового інструмента за вирахуванням суми погашення основного боргу, збільшена на суму нарахованих процентів (для фінансових активів - за вирахуванням суми будь-якого зменшення вартості внаслідок збитків від знецінення, яких зазнала компанія). Нараховані проценти включають амортизацію відстрочених витрат за угодою при початковому визнанні та будь-яких премій або дисконту від суми погашення із використанням методу ефективної процентної ставки. Нараховані процентні доходи та нараховані процентні витрати, в тому числі нарахований купонний дохід та амортизований дисконт або премія (у тому числі комісії, які переносяться на наступні періоди при первісному визнанні, якщо такі є), не відображаються окремо, а включаються до балансової вартості відповідних статей балансу.

Метод ефективної процентної ставки - це метод розподілу процентних доходів або процентних витрат протягом відповідного періоду з метою отримання постійної процентної ставки (ефективної процентної ставки) від балансової вартості інструмента.

Ефективна процентна ставка - це процентна ставка, за якою розрахункові майбутні грошові виплати або надходження (без урахування майбутніх кредитних збитків) точно дисконтуються протягом очікуваного терміну дії фінансового інструмента або, у відповідних випадках, протягом коротшого терміну до чистої